

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 30. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Draginja.

Na Koroškem imamo že veliko ljudi, ki razumejo čas in njegove posledice. Zmiraj pa je še nekaj prav zabutih vmes. Med nje pa spadajo tudi tisti, ki zmiraj ponavljajo: „Prekleta Jugoslavija, kako draginjo nam je prinesla.“ Da vsaj tisti, ki pošteno mislijo, izprevidijo, kako „prekleta“ neumno in hudobno je tako govorjenje, par dokazov, ki jih vsak lahko potrdi. Glavni vzrok draginje je slaba valuta. Tega pa ni zakrivila Jugoslavija, ampak Nemci, ki so začeli vojsko. Drugi vzrok so pa nemški in nemčurski trgovci. Slovenski ne pridejo v poštev, ker jih je premalo in so tudi malo bolj solidni. V dokaz temu par slučajev, ki si jih lahko vsak iz svoje skušnje še pomnoži. Pred meseci je dobil trgovec Kulterer v Velikovcu večjo množino cikorijske „Mokador“. Prekupovalci so jo kupili od njega po 10 K kg. Gotovo jih je pa med čitatelji „Korošca“ veliko, ki so jo tem prekupovalcem plačali po 12 K, potem po 16 in nazadnje po 20 K kg. Vse to tisto blago, ki ga je naročil g. Kulterer. Je sicer malenkost, ki jo pa občutijo posebno revnejši ljudje na korist bogatašev in zagrizenih Nemcev. Žepni robci, ki stanejo v Velikovcu 14 K, se dobijo 3 ure daleč pri Slovencu za 7 K, sukanec (cvirn) ravnotako 1–4 K bolj vredno. Kolinška kava, ki se v Velikovcu prodaja po 14 K kg, se dobi v mali slovenski trgovini po 9 K, vžigalice, ki jih je nemški trgovec svojemu „ljubemu backu“ prodal 10 škatelj za 58 K z besedami: „werde Ihnen sehr billig rechnen“, stanejo v Sinči vasi 40 K. Poznam pa slovenskega trgovca, ki mu jih celo leto ni zmanjkalo, četudi jih je prodajal na drobno po 50 v. V sredo, 21. t. m. se je prodajala soda v Sinči vasi po 5 K, v Velikovcu pri Nemcih pa po 8 K kg. Karbid je prodajal neki zagrizen nemčur, ki je v vojski zelo obogatel, po 7–8 K, Slovenec, ki so mu nemški vojaki vse premoženje poropali, pa v istem času po 5 K. Takih slučajev bi lahko napisali cel list. Stavimo pa, če bi prišli zopet „folksverovci“, bi naši nergači ne pomagali ropati pri pravih oderuhih, ampak kratkomalo le pri Slovencih.

Oči so se mu odprle.

V sv. pismu beremo, da je Kristus raznim slepcem odprl oči. Pa tudi

da es se godijo taki čudeži. Poslušajte tole resnično zgodbo:

Tam doli na Štajerskem je v Hrastniku velika tovarna, kjer delajo steklo. Tam je živel neki uradnik Herman Stadlbauer. Dobro se mu je godilo, pa se je preobjedel belega kruha. Ko je nastala Jugoslavija, mu njegova nemška žila ni več dala miru. Noč in dan je hujskal proti Jugoslaviji, nič mu ni bilo prav, na vse pretege pa je hvalil nemško Avstrijo. Ko pa je le preveč rogovilil, mu rečejo tamkajšnji Slovenci: „Pa idi v Avstrijo, če misliš, da je tam paradiž!“ In meseca maja lanskega leta je povezal svojo culico, pobral šila in kopita in moral je zapustiti Jugoslavijo. Toda kaj se zgodi! Ni našel tam paradiža, pač pa pravo peklo. In v tej nesreči so se mu odprle oči. Izprevidel je, da je Jugoslavija, čeravno še marsikaj ni tako, kakor bi moralo biti, v primeri z Avstrijo še zmiraj zlata. In premagal je sramoto in kakor zgrevan grešnik je prosil v Hrastnik, naj mu dovolijo, da se sme zopet vrniti. Slovenci smo mehki in usmiljeni. Zato so mu dovolili. Moral pa je podpisati izjavo, da hoče postati drug človek in v časnikih med oglasi, tako da lahko celi svet bere, je moral dati napisati:

Izjava.

S privoljenjem narodnih krogov v Hrastniku in Dolu se mi je dovolilo začasno bivanje v Hrastniku. Lojalno se zavežem s svojo častno besedo, da ne bom več zagrešil nikakršnih političnih in osebnih napadov, kakor se je to zgodilo v prejšnji dobi.

V Laškem, dne 12. jan. 1920.

Herman Stadlbauer,
uradnik steklarne na Hrastniku.

Bog mu naj odpusti njegove grehe, kakor mu jih tudi mi odpuščamo. Vam pa, ki ste še zaslepljeni, svetujemo in priporočamo, da vsak večer, predno ležete spat, izprašujete svojo vest, ali niste mogoče tudi vi grešili kakor Herman Stadlbauer. Poboljšajte se, dokler je še čas, kajti vsakemu se ne odpro oči, kdor je enkrat s slepoto udarjen.

Nove železnice po Slovenskem.

Inženirji so izdelali načrt za zgradbo železnice Kranj—Velikovec—Št. Janž na Mostiču. Ali bi ne bilo bolje, speljati progo na Kamnik, ker bi bila železniška zveza od Železne Kaple

na Kamnik krajšain bi otvorila Savinjske Alpe svetovnemu turistovskemu prometu? Neki drugi švicarski inženir je izdelal načrt za električno železnico, ki bo napeljana iz Maribora do Pesnice, od tam en del do Lučan, drugi pa preko Sv. Lenarta v Prekmurje. Tudi načrt za električno železnico Dravograd—Labod—Velikovec (Grebini)—Krška dolina—Grabštanj je že gotov. Proga Svetna vas—Borovlje se bo preko Apač zvezala z glavno železnico pri Miklavčevem. Za slučaj, da bi Celovec ostal Avstriji, (kar je pa neverjetno), se proga iz Grabštanja podaljša po našem ozemlju do Vetrinja. Tako bo slovenska Koroška vendar enkrat dobila prepotrebne železnične zveze.

Koroški Slovenci v pasu B za Jugoslavijo.

Iz pasa B se poroča: Na deželi še malo živimo, čeravno marsikaj zelo občutno pogrešamo; posebno trda je za petrolej (jaz ga lani od marca do novembra nisem dobil niti kapljice). V večji množini ga dobijo le tisti, ki dajejo v mesto mleko, drugi pa, ki mleka ne moremo oddajati, smo v temi. Posebno težko se dobi tobak. Mesa je malo; za tri osebe se dobi polkilograma na teden. Tudi vžigalice in sol se težko dobijo. V obilici imamo samo plese in veselice, kakor da bi bili Avstrijci zmagovalci. Vsako nedeljo „Kränzchen“, na Zili pa vsak dan plešejo Italijani po vseh gostilnah in vpijejo, kakor bi znoreli. Zdi se mi kakor svoje dni v Sodomi. Tu so ljudje Italijanov strašno siti. Če bi prišlo na Zili do glasovanja, bi dobila Jugoslavija večino. Mi jo gledamo čisto pred seboj. Tam red in obilnost, tu strašen nered in stradanje. Saj se dobi moke samo 1 kg za mesec! Kako si mi želimo priti v svojo pravo domovino! Bo se li to kdaj zgodilo? Ako ostane ta del pod Nemško Avstrijo, jo prvi dan mahnem v Jugoslavijo. Sicer bo težko zapustiti naše dobro ljudstvo. Čujemo, da so v pasu A nekateri nemčurji še za Nemško Avstrijo. Naj bi tiste nemčurje le za en mesec poslali v Celovec, pa bi bili za večno ozdravljeni. Če bi mi le trohico tega počenjali proti Nemški Avstriji, kar si upajo nemčurji v pasu A, bi nas takoj aretirali. Paziti moramo na vsako besedo, ker je vsak pod nadzorstvom. Srečni Jugoslovani, nesrečneži mi, ki nam je antanta prisodila tako suženjsko usodo!

Gospodarske novice.

Avstrija na poti do propada.

Avstrija ima 80 milijard dolgov. Premoženje vseh Avstrijcev znaša 64 milijard. Z oddajo premoženja bodo plačali samo 12 milijard, ostalo jih bo torej še 68. Kam bi prišel kmet, ki bi tako slabo „avžvav“?

Vojna odškodnina Jugoslaviji.

Vojna odškodnina, ki jo bodo morale plačati Jugoslaviji Nemčija, Avstrija, Ogrska in Bolgarija, bo znašala 22 milijard. Jugoslavija bo torej država, ki bo na celem svetu najmanj dolžna.

Železno ruda.

V Velesu so našli železno rudo. Dognali so, da je to najboljša ruda, kar so jih poznali dosedaj. Tako bomo imeli tudi dovolj železa doma.

Jadransko brodogradnja.

Ladje, ki obsegajo manj ko 2000 ton, bodo razdelili med Italijo in Jugoslavijo.

Elektrarna na Fali

je prešla za ceno 56 milijonov kron v slovenske roke.

Sladkorno peso

bomo začeli saditi letošnje leto v Jugoslaviji sami, da ne bo treba več uvaževati sladkorja.

Število delavcev

bodo pomnožili v premogovniku v Sinju (Dalmacija).

Sarajevski usnjariji

si ustanove lastno tovarno za usnje.

Lesninarska zadruga.

Dne 18. jan. t. l. se je ustanovila po intervenciji Gospodarske pisarne v Borovljah za Šmarjeto in okolico „Lesninarska zadruga“ v Šmarjeti v Rožu, v obliki omejenega jamstva. V nje vodstvu, t. j. načelstvu, nadzorstvu in razsodništvu so sledeči člani: Jožef Korenjak in Andrej Ogris iz Šmarjete Ignac Korenjak, Matevž Veračnik, Valentin Božič (Woschitz), Valentin Ogris, Ivan Olinovec, Jakob Ogris, vsi iz Kočuhe, Anton Korenjak, Nikolaj Korenjak iz Zavoz.

Vodstvo te zadruge, kakor dosedanjí zadrugniki so možje našega mišljenja, vsled česar je treba, da se vsi nakupovalci lesene robe odslej dalje obračajo edino le na navedeno zadrugo, tedaj ne na posamezne sodarje in druge lesninarje.

Razlastitev veleposestev.

Poverjeništvu za agrarno reformo razglasa, da se takoj začne z razlastitvijo veleposestev proti odškodnini. Brez odškodnine se razlastijo le veleposestva Habsburžanov in sovražnih vladarskih hiš in veleposestva, ki so jih darovali Habsburžani za razne „zasluge“, ako ta veleposestva že niso prešla v tretje roke. V Sloveniji velja za veleposestvo 75 ha zemlje, ki se da obdelovati ali pa 200 ha sveta sploh. Vsa veleposestva v Sloveniji obsegajo 242.286 ha, od teh je 16.104 ha travnikov, 1181 ha vrtov, 732 ha vinogradov, 1291 ha pašnikov, 11.526 ha planin.

Brezposelnost na Angleškem.

Ker primanjkuje sirovin in strojev tudi na Angleškem, počiva vse polno tovarnen. Vsled tega je v državi skoraj 12 milijonov brezposelnih delavcev med 16 in 60. letom. Vlada je izdelala načrt, da zavaruje vse brezposelne.

Nakup blaga v Franciji.

Minister za železnice Draškovič je dovršil v Parizu razgovore o nakupu velike množine ameriška blaga, ki se nahaja v Franciji. Med tem blagom, katerega nakup bo za nas jako ugoden, se nahaja največ železniškega in vojaškega materijala.

Dopisi.

Žrelec. Dne 11. dec. se nam je zdelo, da nismo več v tistem Žrelec, ki je bil prej enkrat najbolj zagrizeno nemčursko gnezdo na Koroškem. Šolsko poslopje je bilo vse okrašeno s slovenskimi trobojnicami in z zelenjem. Peysko društvo trž. bat. „Nanos“ je priredilo shod z igro, govori in s petjem. Občinstva je bilo polno, da nekateri niso dobili več prostora. Kako se je vse spremenilo! Sedaj se kaže že jasno, da je Žrelec slovenski. Stoji tik ob meji, ljudje so dobro poučeni v tem, kar se godi v Celovcu, zato pa bodo vsi glasovali za Jugoslavijo.

Bistrica v Rožu. (Zahvala.) Dne 21. dec. 1919 je priredilo tuk. šol. vodstvo božičnico otrokom šole na Bistrici in Zavruhu (Rute). Da je ta v veliko veselje otrok posebno dobro uspela, gre predvsem zahvala okrajnemu šolskemu svetu Borovlje za brezplačno nakazano moko in sladkor, obleko in usnje. Dalje se zahvaljuje šolsko vodstvo gospe Angeli Štular, da je napekla toliko peciva, vsem dobrotnikom za grotne prispevke in gđc. učiteljici Rozzi Morič, ki je v tako kratkem času nabrala lepo vsoto 314 K. Vsem skupaj: Bog plačaj!

Kotmara vas. Dne 6. t. m. je bil razpuščen tukaj „Köttmannsdorfer Feuerwehr“. Na njegovo mesto pa je dne 18. t. m. stopilo slovensko „Gasilno društvo“. Kako živo je zanimanje za to društvo, se da že iz tega sklepati, da so na ustanovnem shodu dobili 780 K udnine. Na shodu se je poudarjalo izrečno, da vsak prejšnji ud lahko stopi v novo društvo, ki je koristno za vse. Kako dolgo bo še trajalo, da se bodo naši ljudje otresli nemčurskega hlapčevanja? Prost mora biti naš rod, na svoji zemlji svoj gospod. Tepeni, lačni Nemci nam ne bodo več komandirali. Časi so se obrnili. Sedaj oni prosijo, ne samo pri nas, ampak po celem svetu. Ali naj gremo tudi mi med berače? Pameten človek tega ne stori, če se more izogniti. Gasilno društvo ima dne 8. febr. svojo prvo veselico pri lcu v Gorjah.

Bajtišče pri Borovljah. Tudi tukaj smo se zdramili. V nedeljo, 18. t. m. so uprizorili šolski otroci dve lepi igri s petjem in z deklamacijami. Nato so bili obdarovani. Srčna hvala gđc. učiteljici Vesel. Nastopili so tudi drugi igralci in muzikanti. Udeležba je bila dobra.

Žel. Kapla. Kdor se želi naučiti brati in pisati, naj pride po nedeljah po drugi maši v šolo. Učilo se bo brezplačno, še svinčnik in pisanko dobite zastonj. Dosedaj se jih je oglasilo sedem.

Žel. Kapla. Naš vlak je čuden patron. Iz Žel. Kaple „odfura“ v Sinčo vas ob petih in se takoj vrne. Kdor se pelje v Velikovec, mora počakati na povratek do drugega dne, ali pa iti peš. Lahko bi se uredilo drugače, da bi imelo ljudstvo malo več koristi. Prosimo, naj Narodni svet v Velikovecu posreduje.

Grebinj. „Landmannschaft“ me napada zavoljo aprovizacije. Pravi, da še nisem bil dalje po svetu, ko iz hiše v hlev, da čikam in da nemčurjem nočem dajati moke. Ko sem čital ta članek, sem se moral glasno smejati. Kdor je pri nas doma, že ve, koliko je v njem resnice. Po svetu se res ne klatim kakor kak potepuh, ki se boji dela, zato sem se pa naučil

delati, da ne skrbim samo zase, ampak še za druge. Tudi moko znam deliti. Vsak dobi nekaj, tudi nemčurji. Seveda je ti zahtevajo zmiraj največ, ker imajo v Avstriji svoje „lačenbergerje“, za katere morajo skrbeti. Seveda jim prav dobro diši, čeprav je iz Jugoslavije. Čikal še dosedaj nisem, sedaj bi pa bilo res treba, da bi lažje delil moko. Landmannschaft mora biti od Slovencev dobro plačana, da tako agitira za nas. Gerent.

Ljubelj. Dne 11. t. m. so priredili naši fantje in dekleta v „Delavskem domu“. Pod Ljubeljem kar dve igri: „Vaški skopuh“ in pa „Blaznica v prvem nadstropju“. Dvorana je bila polna; to priča, da se naše ljudstvo zanima za takšne prireditve. Gospod učitelj iz Ljubelja je imel kratek nagovor. Igrali so sami domači fantje in dekleta, in sicer prav dobro, čeprav so bili prvi krat na odru. Človek mora biti ponosen na to mladino. Ne boste nas, straža na Ljubelju stoji zvesto in trdno! Tako se dela za narodno stvar, kjer je mladina zavedna!

Grabštanj. Da tudi na skrajni meji, kar nas je dobre volje, ne spimo, smo pokazale tukajšnje žene in dekleta dne 11. jan., ko smo si ustanovile žensko društvo, ki se priklapi Zvezi ženskih društev na Koroškem. Dosedaj je včlanjenih v novoustanovljenem društvu 20 žen in deklet. Prepričani pa smo, da dobimo pri prihodnjem zborovanju še več novih članic. Marsikatero so prestrašile govorice, da se 15. jan. bo umaknilo naše vojaštvo in bo vdrla v cono A več tisoč nemških boljševikov. Sedaj, ko je 15. jan. minil brez takih izprememb, bodo pametne ženske menda vendar spoznale, da so to le pobožne želje naših nemčurjev, in se lahko mirno lotimo dela v narodno korist in našo lastno izobrazbo.

Kotmara vas. Pred kratkem sem imel opravke v boroveljski tovarni. To priliko je takoj porabil tam delajoči nemčur, da me poprašča po naši cesti, ki je dosedaj še ni bilo mogoče narediti, in me nato potiplje še malo po mojem političnem mišljenju. Končal pa je: „Farji morajo proč, tu sem pa mora Deutsch-österreich“. Ne vem prav natanko, kakšne krivice so napravili duhovniki tem ljudem, da imajo tako jezo nanje. Česar pa ne morem razumeti, je to, da na eni strani prav radi jedo slovenski kruh in si polnijo svoja prej od Nemcev že čisto izsušena čreva. Ali so ti ljudje res že pozabili, kako so po cele dneve morali letati po gorah, predno so dobili par kil fižola ali moke? Slovenci naj dajo samo moke in špeha, da bodo mogli potem nemčurji sití glasovati za od gladu napol prerigane Nemce. Če je osel sit, ga še oves pika. Najbrž se jim toži nazaj po praznih piskrih! Če je tako, pa idite, saj vas noben vrag ne drži nazaj. Mi pa nočemo več žandarjev pred pečjo, nočemo rekvizicij, nočemo nemškega gladu in nemških dolgov. Idite, saj ne izgubite ničesar, ker ničesar nimate, mi pa vse, zato bomo glasovali za Jugoslavijo.

Št. Lipš pri Ženeku. Čitateljem „Korošca“ poročam veselo novico, da se je tudi pri nas začelo narodno gibanje. Na praznik sv. Štefana so nam uprizorili šolarji dve lepi igri, ki sta izvrstno uspeli. Deklamirali so tudi razne pesmi in zapeli nekaj lepih narodnih. Zadnjo nedeljo so se pa pokazali tudi naši fantje in dekleta z igrama „Eno uro doktor“ in „Čašica kave“. Obljubili so, da nam prirede v tem pustu še kako zabavo.

Prevalje. † Zahvala. Povodom prebriske izgube našega tako iskreno ljubljenega sina in brata Maksa, nam je došlo ustno in pismeno toliko ljubeznivih dokazov odkritosrčnega sožalja, da je težko povsod posebej se zahvaliti. Prosimo torej, da sprejmejo tem potom našo globoko zahvalo. Posebno zahvaliti pa se moramo prevzvišenemu gosp. biskupu dr. Langu v Zagrebu, ki ga je spremil k večnemu počitku, gosp. dr. Beloharju, ki ga je blagoslovil, gg. akademikom, ki so mu skazali zadnjo čast, g. Fellacherju za ganljivi nagrobni govor in blagim sestram usmiljenkam za vso ljubezen, ki so mu jo izkazale, sploh pa vsem, ki so imeli v teh bridkih dnevih za nas toliko srčnega in ljubeznivega sočutja. Na Prevaljah, dne 22. jan. 1920.

Žalujoča rodbina Horvatova.

Št. Janž v Rožu. V Št. Janžu in Podsinji vasi so natepli Fran Gabriel, Julka Ribnikar, Kristina Malle in Anica Müller

za koroški konvikt v Kranju 157 K, ki smo jih odposlali g. prefektu Doberniku. Da bi se tudi drugod našli taki požrtvovalni šolski otroci!

Zgornji Rož. Nemci so zopet izdali papirolo, da se je treba v sedanjih razmerah nemčurjem dobrikati, kolikor mogoče. Če bi ne imeli sami preveč uradnikov brez posla, bi vsakemu nemčurju postavili zlato vilo in pa zlat županov stolček. To pa seveda le tako dolgo, da bi prišli sami do moči in veljave, potem bi bil konec tudi za nemčurje. Saj nam je znana nemška vladateljnost. Tako dolgo, dokler slutijo pri tem ali onem kakšno korist, mu hodijo s kadilom in miro, potem ga pa kot staro izrabljeno šaro vržejo na smetišče. V „Freie Stimmen“ je bilo, da so ustrelili jugoslovanski vojaki Adamiča, po domače Cvitnika v Rožku iz političnih ozirov. Pristavili so bahato, da je bil Adamič v prejšnji dobi župan. Seveda ga Nemci v času, ko so razdelili rožeško občino, niso marali za župana, sedaj pa, ko komandirajo samo še v domišljiji, so mu naenkrat pribili to čast na grobno ploščo. Zanimiva je laž tudi zato, ker se Cvitnik v resnici še nemoteno in v popolni meri veseli svojega življenja. Nemci nam zavičajo, da smo se osvobodili njihovih krempelj. Še bolj so nam pa nevošljivi zavoljo naših lepih in bogatih krajev. Seveda oni ne morejo po celovških in dunajskih trgih premoga ali svinca kopati, še manj pa žita pridelovati. Nekemu 75-letnemu starčku je naša vlada dovolila, da zahaja čez demarkacijsko črto k svoji sorodnici, ki mu streže. Od nemške aprovizacije dobiva na teden pol kile moke in 15 dek mesa. S tem pri nas navaden človek ne more izhajati niti en dan. Pa nemške oblasti se še zmiraj boje, da bi on to prodal v Jugoslaviji. Zato ga prisilijo, da vsakokrat, ko prekorači mejo, poje ta živila v pričo nemške finančne straže. Polem naj bo pa sit teden dni, da dobi drugo porcijo!

Dnevne novice.

Današnji številki smo priložili položnice za one cenjene naročnike, ki še niso poslali naročnine.

Nemški cesar bo kaznovan. Antanta bo Holandsko prisilila, da izroči cesarja Viljema, ker ga hočejo na vsak način kaznovati. Druge krivce, ki so še doma, bodo morali izročiti Nemci sami. Kadar pride na vrsto Avstrija, bo zahtevala tudi naša vlada, da kaznujejo one, ki so zakrivali prelivanje krvi po Koroškem spomladi leta 1919.

Nemški učitelji na Kočevskem so postali slovenski deželni vladi v Ljubljani udanostno izjavo. Pravijo, da so našli tudi oni v Jugoslaviji svojo pravo domovino in da bodo delovali zmiraj zanjo. Tako pametni Nemci — celovski pa drugače!

Suha. Tukaj smo pokopali gostilničarja g. Egid. Šerčerja. Naše sožalje pri zadetih sorodnikom.

Galicija. Dne 18. t. m. je bila poroka g. Karla Dobernika z gđ. Ivanko Kordaš iz Medgorja. Pri gostiji se je nabralo za tuk. šolsko knjižnico 100 K. Prisrčna hvala darovalcem, novoporočencema pa želimo obilo sreče.

Volkovi na Notranjskem. Po notranjskih gozdih je zmiraj več volkov.

Za ženske. Pri zadnji porotni obravnavi na Dunaju je prvokrat sedela med porotniki tudi ena ženska.

Požar. V noči od 8. na 9. t. m. je izbruhnil požar pri posestniku Matevžu Stropnik, p. d. Lekšu v Maže takraj, občina Možica. Hitra pomoč prebivalstva je rešila gospodarska poslopja, zgorela

je samo streha in pod streho spravljen obleka, orodje, žito ter leseni del hiše. Skoda se ceni na 52.000 K. Zažgal je menda neki osemletni otrok.

Žitara vas. Dne 16. t. m. je vozil 60 let stari kočar Simon Žaver, p. d. Hrovat v Jerišah, občina Žitara vas z ročnimi sanmi drva iz gozda.

Nedaleč od vasi Jeriša je na strmi poti z nabasanimi sanmi drv na ledu spodrsnil in tako nesrečno padel, da je udaril z glavo ob sani. Bil je takej mrtev.

Smrtna kosa. V Zagrebu je umrl Maks Hrovat, star komaj 23 let. Rajnik je bil sin g. Hrovata, nadučitelja v Prevaljah. Bil je eden izmed prvih, ki so pohiteli na Koroško, da osvobodijo domovino avstrijskega jarma. Mirna zemljica in blag spomin vzornemu Jugoslovanu!

Poštna služba. Z dnem 12. januarja 1920 se je uvedlo pri kr. poštnem uradu Žihpolje dostavljanje poštinih pošiljatev po selskem pismonoši v sledeče vasi: I. okraj: Vrsta vas, Razpotje, Gorje, Čežava, Cedram, Sp. Dole, Ingra gorica, Nadram, Ingorje, Dolčja vas, Sv. Urh. II. okraj: Imovo, Zg. Humče, Golšovo, Smeriče, Zg. Dole, Ingarje, Dolčja vas, Sv. Urh. Dostavljanje se vrši v I. okraju vsak pondeljek, sredo in petek, o II. okraju vsak torek, četrtek in soboto.

Libeliče. Tukajšnji grajščak g. Simon Feldbauer je daroval za ljudsko knjižnico znesek 500 K. Za ta velikodušni dar se mu odbor tem potom najtopleje zahvaljuje. S tem, da jih tudi gmotno podpira, kaže g. Feldbauer svojo naklanjenost našim mladim organizacijam.

Mokrije pri Dobrli vasi. Dne 3. t. m. je bil pokopan pri cerkvi sv. Danijela Simon Temel, p. d. Prunč. Bil je to mož, kakršnih bi potrebovali v današnjih dneh: trdnega značaja, poštenjak skoz in skoz. Dosegel je lepo starost 82 let. Položil je s Šumahom in z drugimi temelj posojilnici v Sinči vasi. Ko je napočil Slovencem dan odrešenja in vstajenja, je rajni Simon legel k počitku. Koliko spoštovanja je vžival med ljudmi, o tem je pričal njegov pogreb. Naj mu bo lahka slovenska zemlja!

Politične novice.

Za našo zemljo.

Te dni so reševali v Parizu jadransko vprašanje. Rešili ga pa niso. Naši odposlanci so se držali tega, kar jim je obljubil Wilson. Lahi so hoteli več. Zastopniki antante so nato sestavili pogoje, ki se ne strinjajo z našo častjo. Naši poslanci so te pogoje s ponosom odklonili. Tako je prav! Svojo čast in svojo zemljo bomo branili proti vsem, tudi proti antanti, če bo treba. To naj si tudi v Celovcu zapomnijo! Amerika drži še vedno z nami in nikdar ne bo pustila, da nas Lahi oropajo za naše Primorje in Dalmacijo.

Štrajk v Italiji. Na Laškem štrajkajo vsi poštni uslužbenci in železničarji. Ves promet je ustavljen. Italijanska vlada je razglasila po vseh večjih mestih obsedno stanje (Belagerungszustand).

Ponižani Madžari. Madžari so se morali opravičiti pri naši vladi, ker je koncem lanskega leta neka ogrska banda napadla slovensko Prekmurje. Vsi, ki so bili pri tem napadu, so bili občutno kaznovani, komandant, neki poročnik, je bil degradiran. Morali bodo plačati tudi vso škodo.

Habsburžani se ne smejo nikdar vrniti. Vrhovni svet je sprejel nadlog, da se Habsburžanom in Hohenzollerncem prepove za vse večne čase povrnitev.

Iz ženske organizacije.

Žensko društvo za Železno Kaplo in okolico priredi dne 8. feb. t. l. popoldne v dvorani Gregorjevega doma veselico z igro in prosto zabavo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Velikovec. Sestanek „Ženskega društva za Velikovec in okolico“ se vrši na Svečnico, 2. februarja ob 4. uri popoldne v društveni sobi (hiša dr. Kultererja).

Galicija. V nedeljo, dne 25. jan. se je vršil tukaj ustanovni shod Ženskega društva za Galicijo. Za predsednico je bila izvoljena gđ. Nežika Kocijan. Društvo priredi v kratkem zanimivo igro, pri kateri nastopijo prvič naša domača dekleta. Skrajni čas je že bil, da se je vzdramilo tudi naše žensko in si ustanovilo to prepotrebno društvo, kateremu želimo obilo uspehov pri delovanju. V organizaciji je moč!

Naše prireditve.

Suha. Živinorejska zadruga za Žvabek, Suho in okolico ima dne 2. febr. na Suhi v gostilni „Tabor“ svoje občno zborovanje. Spored: 1. poročilo tajnika in blagajnika, 2. volitev odbora, 3. sprejem novih udov, 4. posvetovanje radi pašnikov, 5. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Kotmara vas. Izobraževalno društvo „Gorjanci“ v Kotmari vasi priredi 15. febr. pri lcu v Gorjah igro „V medenih dneh“.

Dobrila vas. „Narodna čitalnica“ v Dobrli vasi priredi dne 1. februarja t. l. ob 1/2 4. uri pop. pri Čičmanu predpustno veselico s petjem, z gledališko predstavo, godbo i. dr., kar naj vzamejo vsa okoliška društva na znanje.

Vogrče. Šolska mladina priredi v nedeljo, dne 1. februarja 1920 ob pol treh popoldne veselico s sledečim sporedom: 1. deklamacije, 2. igrokaz „Vanda“, 3. srečolov. V odmorih svira pliberski orkester in poje pevsko društvo „Rinkole“. Čisti dobiček se uporabi za šolsko knjižnico. Vse prijatelje mladine vabi šolsko vodstvo.

Pliberk. Kat. slov. izobraž. društvo za Pliberk in okolico priredi v nedeljo, dne 8. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v Narodni šoli predpustno veselico. Na sporedu je igra: „Začarane gosli“, čudna komedija v štirih dejanjih in „Planšarica“. Sodelujeta godba na pihala in pevski zbor. Po igri je tombola z lepimi dobitki. Glavni dobitki bodo osem dni pred prireditvijo na ogled v trgovini Jožefa Vajncera v Pliberku. V isti trgovini bo osem dni prej predprodaja vstopnic in kart za tombolo.

Kdor se želi prav pošteno nasmejati — je vabljen!

Dravograd. Narodna čitalnica priredi dne 1. febr. veselico z dvema igrama, s petjem in plesom v prostorih gostilne g. Antona Pernata na Meži. Začetek ob 3. uri popoldne.

Mehaniker,

ki se je učil že dve leti, želi službe v izpopolnitev svoje stroke. Naslov v našem upravnistvu.

Izvrstne kranjske klobase in vsakovrstno prekaženo

**svinjsko meso
ter slanino (špeh)**

prodaja v vsaki množini in po najnižjih cenah Karel Exler, prekaževalec v Kranju, Gorenjsko.

Mariborska eskomptna banka,

podružnica Velikovec,

Glavni trg št. 37.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
 Dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.
 Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.
 Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
 Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje.
 Eskomptira trgovske menice.
 Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
 Blagajna je odprta od $1\frac{1}{2}$ 9.—12. in 15.—16. ure (3.—4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasička ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20-50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Kdo ve?

Ako kdo ve, kje se nahaja
Jožef Kulik,
 klepar, naj blagovoli to naznaniti
T. Masariku,
 kleparju v Drveši vasi št. 10, pošta Pliberk.

Anton Lečnik, urar in zlatar
 v Borovljah
 priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Črevljarski pomočnik,

se sprejme v trajno delo. Plača po dogovoru. Hrana in stanovanje doma. J. Gostenčnik, Guštanj.

Ženitna ponudba.

Mizar in tesar, star 37 let, se želi poročiti. Šivilje imajo prednost; starost do 35 let. Samo resne ponudbe pod „Mizar“ na upravo „Korošca“.

Ženitna ponudba.

Dva inteligentna fanta od 22 — 24 let se želita poročiti z gospodičnima enake starosti ali pa tudi z mlajšima, ki se razumeta na gospodinjstvo. Ponudbe, če mogoče s sliko, pod „Sreča“ na upravo „Korošca“. Tajnost zajamčena!

Prodajam ali zamenjam

srednje veliko kmetijo

z dobro vpeljano gostilno in s prodajo tobaka. Pavel Scher, Velinja vas, pošta Bistrica v Rožu (Koroško).

Ženitna ponudba.

Sem kmečki sin, 30 let star, dobro izobražen v kmetijstvu, precej premožen in se želim poročiti z gospodično ali pa vdovo, ki ima posestvo. Samo resne ponudbe pod „Kmetija“ na upravništvo „Korošca“.

Ženitvena ponudba.

Sem blizu 40 let star, po poklicu pek, imam majhno posestvo in se želim v svrhu ženitvo seznaniti z gospodično ali vdovo brez otrok s primernim premoženjem. Le resne ponudbe pod „Pek“ na upravo „Korošca“. Tajnost zajamčena.

Trgovski pomočnik

išče službe v trgovini z mešanim blagom. Naslov pove Narodni svet v Velikovec.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.